

Stopy

DUBEN 2023

Zpravodaj farnosti při kostele sv. Václava v Mníšku pod Brdy

PŘEČTĚTE SI:

- zápisy z pastorační rady
- o tom, jak Bůh jedná v životě Marka Škorpila
- o oblíbeném svatém Dominiky Moulíkové
- o výsledcích postní ankety a proč a jak se postit
- odpovědi na otázky týkající se liturgie

Květná neděle v mníšeckém kostele, foto Libor Kálmán

Zápis zasedání pastorační rady

Zápis z ustavujícího zasedání Pastorační rady Římskokatolické farnosti

Mníšek pod Brdy z 12. 2. 2023 (zkráceno, celý zápis na stránkách farnosti)

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY ŘKF MNÍŠEK POD BRDY

29. 1. 2023

Podle získaných hlasů:

Jiří Rom, Martin Sedlák, Alexandra Merunková, Pavlína Boháčová, Pavel Večeřa.

Dále byli farářem jmenováni 3 členové pastorační rady: Daniela Feltová (katechetka), Pavla Pšeničková (spolek Oáza) a Monika Umlášková (Charita ČR).

1. Ustanovení zástupců pastorační rady

Členové pastorační rady zvolili místopředsedou pastorační rady Pavlu Pšeničkovou, která bude také zastávat funkci sekretáře.

2. Zpráva o činnosti členů Pastorační rady za dílčí agendu

Členové Pastorační rady informovali, čím se ve farnosti zabývají a co by do ní rádi vnesli.

Pavla Pšeničková (OÁZA)

- Je s ní a s farností uzavřena dohoda o provedení práce na administrativní činnost mj. index zápisu v matrikách (pokřtění, biřmování).
- Rekonstrukce budovy na farní zahradě z větší části ukončena, nyní spravuje farnost, hledá se správce objektu!
- Není pravidelný program, v nejbližší době koncerty ZUŠ, 24. 5. – přednáška Antropoid, možné pokračovat ve filmovém klubu, oslavy kulatin farníků, vítány jsou další nápady!

Monika Umlášková (Charita ČR)

- Ukrajinská sbírka – V prvních měsících po napadení Ukrajiny (březen/duben 2022 probíhala velká podpora uprchlíků zejména v materiální podobě v prostorách Oázy na farní zahradě, potom se přesunula do skladu v Městském kulturním středisku, kde funguje i adaptační skupina a další aktivity ukrajinské komunity. Do pomoci se zapojilo také Město. Adaptační skupinu už financuje ze zdrojů státu a sklad si pomalu také přebírá.

Pomoc se týká cca 130 Ukrajinců.

Dary na materiální pomoc pro ukrajinské uprchlíky v Mníšku a okolí 290 000 Kč (použito na nákup potravin a drogerie)

Dar od Nadace J & T Projekt 2022 – 438 700 Kč
Projekt 2023 – 571 200 Kč

Tento dar je určen zejména na mzdové náklady a aktivity v ukrajinské komunitě. Dětská adaptační skupina (škola), kroužky pro děti, doučování ve škole, výuka českého jazyka atd.

Dary od jednotlivců 77 300 Kč (použito podobným způsobem, s dárce se konzultuje účel)

• Tříkrálová sbírka

V letošním roce se vybralo 154 783 Kč z toho 144 183 hotově do kasiček. Během jara by se mělo do farnosti vrátit 65 % tedy 100 609 Kč.

Není pokryt celý Mníšek (letos 16 skupinek) ani tak nestačí, stále je mnoho oblastí, kam skupinky nedorazí. **Přemýšlet, jak udělat vhodnou agitaci ještě před Vánoci, které zájmové skupinky oslovit.**

Alexandra Merunková (Stopy, sbor)

- Uzávěrky jednotlivých čísel: 26. března, 28. května, 1. října.

- Formát a obsah vyhovují. Výzva, aby se pastorační rada zapojila s příspěvkem, mohou být přidány nové rubriky.

- Na inzerát do Mníšeckého chrámového sboru se ozvalo mnoho zájemců – nyní má sbor kolem 20 členů.

Pavlína Boháčová (Líšnice)

- Zeď kolem hřbitova – nutné úpravy, bude se okolo ní opravovat silnice, hrozí, že zeď může spadnout. Pan farář spolupracuje se stavebním technikem ohledně statiky zdi.
- Snaha upravit hřbitov kolem kostela – zarovnat hroby, aby se tam dalo sekat sekačkou. Zmapovat, které hroby jsou navštěvované, opuštěné zarovnat, nové hroby již nezakládat, informovat o tomto postupu obec.

Martin Sedlák (Líšnice)

- Oprýskaná omítka na kostele (venkovní roh), patrně to bude rozsáhlejší problém, nutné lešení.

Petr Večeřa (Líšnice)

- Upravit hřbitov v Líšnici na důstojné místo. Prozatím provádí sekání trávy s obtížemi.
- Diskuze ohledně využití fary v Líšnici – do června je nutné sdělit Arcibiskupství, zda faru prodat – převládl názor spíše prodat, nemá využití – pan farář nabídne paní Pohreich.

Jiří Rom

- Práce s dětmi a mládeží:
 - > farní tábor – 26. srpna – 2. září 2023
 - > Mládežnické spolčo – asi 10 mladých se schází 1x týdně ve čtvrtek na faře – do Lisabonu na Světový den mládeže – se hlásí 5-6 účastníků.
- Noc kostelů – 2. 6. 2023 – **Nutné se přihlásit do systému, aby byla farnost zveřejněna v brožurce!**
- Práce se seniory – kostel jich navštěvuje málo – měli by zájem o popovídání, duchovní pomoc.

Zápis z jednání pastorační rady 26. 3. 2023

Členové Pastorační rady informovali, čím se ve farnosti zabývají.

Pavla Pšeničková (OÁZA)

- Zakoupeny party stany resp. 1 celý nový a 2 plachty na stávající konstrukci.
- 15. dubna – brigáda na farní zahradě.
- Na konci dubna (zatím není termín) rovněž brigáda dobrovolníků z České Spořitelny.
- Svatováclavské posvícení – zamluven kolotoč a střelnice.
- Mateřské centrum – v létě 3 turnusy příměstských táborů.

Daniela Feltová

(Stopy, katechetika)

- Uzávěrky jednotlivých čísel: 28. května, 1. října.
- Diskuze nad novými rubrikami:
 - > Rozhovory se staršími farníky – „vzpomínání“.
 - > Stránka, kterou vytvoří zástupci mládežnického spolča např. zážitky ze Světových dnů v Lisabonu.
 - > Otázky malých dětí týkajících se víry – návod, jak na ně reagovat.
- Liturgie a děti – jak je více zapojit do mše svaté
 - > Biblické postavičky – 1 za 14 dní v Mníšku, 1 za 14 dní v Líšnici – Pavlína Boháčová zajistí do Líšnice 2 paravany, stoleček a omyvatelný koberec, návrh, aby povídání nad biblickými postavičkami probíhalo ve 2 blocích – při kázání a po sv. přijímání.
 - > Obětní dary – dary od dětí (např. hračky, učebnice – vysvětlit, proč obětují děti tu konkrétní věc.
 - > Společná modlitba Otčenáš s dětmi kolem obětního stolu.
- Boží Tělo v Mníšku – za příznivého počasí průvod kolem kostela – zajistit výzdobu 4 „výklenkových kaplí“, hudební doprovod – schola, kytara.
- Na 1. svaté přijímání se připravuje 11 dětí s rodiči.

Petr Večeřa (Líšnice)

- Úprava hřbitova v Líšnici – ponechat neoznačené hroby, vysypat je kačírkem

popř. dát na hrob velkou dlaždici, aby šlo kolem dobře sekat.

Jiří Rom

- Obnova kříže „Nad Ďolíkem“.
 - > Vlastník pozemku se vztyčením kříže souhlasil.
 - > Kříž je 6 m vysoký, hlavní břevno má 2 metry.
 - > Obřad žehnání kříže proběhne na Velký Pátek ve 13,00 hodin.
 - > Jiří k tomu připraví článek do příštího čísla Stop.
- Informace od Jana Krejčího – zorganizuje nějakou akci pro kluky z farnosti, aby se lépe poznali a připravili k ministrování.
- Noc kostelů – 2. 6. 2023
 - > Nabídnout v ohláškách, jestli to chce někdo zaštitit popř. rozdělit úkoly mezi členy pastorační rady.
 - > V Mníšku udělat obdobný program jako v minulých letech (vystoupení

scholy, minikoncert rodiny Novákových, chrámového sboru, prohlídka kostela – program do cca 21 hodin)

- > V Líšnici organizuje rodina Sedlákových – v plánu je vystoupení Hvozdnického sboru (V. Kopecká) – program do 20,00 hodin

Informace o plánovaných úpravách ve farnosti

- Po Velikonocích začnou rekonstrukce lavic v kostele sv. Václava, 1. etapa bude stát 375 000 Kč, celkem 1 mil. 80 tisíc Kč bez DPH včetně rezbářských prací.
- Liturgickou komisí byl schválen nový oltář - obětní stůl výhledově také ambón v kytínském kostele – stávající je napaden červotoči, návrh byl zadán sochaři Váňovi, bude vytvořen z bílého mramoru, sokl ze sliveneckého mramoru, celkem 500 000 Kč.
- Národní galerii bude zapůjčen obraz sv. Máří Magdaleny, během prázdnin bude obraz sejmut, od září 2023 bude umístěna kopie obrazu.

Návrh kytínského oltáře od sochaře Petra Váni

Financování církve

Financování kněžských platů – služného

Vzhledem k tomu, že Arcibiskupství převzalo úkol vyplácet duchovní, kteří žili dříve z majetků farnosti, kapitul a příspěvku patronů I státu, není spravedlivé, aby si farnosti a kapituly nechaly majetky určené na kněžskou výživu a užívaly je k jiným účelům. Proto je nutné hledat nové cesty.

Arcibiskupství pražské založilo Fond mzdové podpory (služného) duchovních: Fond sv. Vojtěcha. Ten je naplňován z výsledků hospodářské činnosti Arcibiskupství, farností a kapitul a z odvodu 10% z kostelních sbírek, z daru Nadace Arietinum a z arcibiskupského veřejně prospěšného svěřenského fondu. Do roku 2029 také ze státního příspěvku na provoz. Kromě toho se ve farnostech konají na tento účel sbírky. Výhledově se tento fond obohatí o zkušenosti brněnské diecéze s fondem Puls.

Financování Charit

Nejprve Charitní oblast stručně představme. Podle výroční zprávy za rok 2020 v zemi působí charity na 300 místech. Jejich struktura není stejná ve všech diecézích. Spolu mají 8 800 zaměstnanců a 56 tisíc dobrovolníků, 180 tisíc uživatelů služeb. Kromě toho Charita v zahraničí pracovala na 45 humanitárních a rozvojových projektech téměř za 255 milionů Kč. Dnes jsou všechna čísla vyšší. Činnost je financována z více zdrojů, z nichž jsou hlavní: služby placené pojišťovnami a různými dotacemi, čerpání z různých českých i mezinárodních fondů a charitní sbírky, jak v kostelích, tak veřejné. Největší národní sbírkou je Tříkrálová sbírka Charity.

Může se církevní majetek prodávat?

Platí pravidlo, že majetek určený k hmotnému zabezpečení (opravy kostela, obživa duchovních) se nemůže zmenšovat. Máme právo užívat jen jeho výnosy. Je to podobné jako u nadcací. Tak nelze prodat farní pole a opravit za to střechu kostela. Z čeho by se opravovala příště? Někdy je nutné prodat pozemek na stavbu silnice, či je moudré prodat pozemky na stavby domů, když se pole dostalo „do středu obce“. Utržené prostředky z prodeje kmenového majetku (jistiny) je nutné znovu investovat do kmenového majetku s tím, že spotřebovávat se bude jenom výnos. Pokud farnost nenajde vhodnou investici, uloží částku na arcibiskupství do depozita, které se používá na společné investice, a z částky dostává úrok, nebo je vloží do jiného diecézního finančního produktu. Jindy je možná směna pozemku, třeba kvůli scelení či lepšímu využití. Zvláštním případem jsou rozptýlené malé lesní pozemky farností, které nelze společně obhospodařovat, a proto by bylo vhodné je vložit do společného fondu (nadace), který je může směnít za jeden větší celek.

Ke každé směně či prodeji nemovitosti potřebuje statutární zástupce farnosti souhlas ekonomické rady farnosti a schválení arcibiskupství. Pokud se zcizuje kostel, historická či umělecká památka nebo věc vysoké ceny, je nutný souhlas Svatého stolce. Podle zvláštních pravidel lze převést pozemek hřbitova, kapli či kostel na obec. Farnost má povinnost dobře hospodařit se svým majetkem, ale protože většina farního majetku sloužila k obživě kněží, musí se farnost podílet na finančním zabezpečení duchovních i dnes.

Foto z letošní Tříkrálové sbírky

Libor Kálmán

U restituovaného majetku je nutná jeho konsolidace. Dlouhodobě nevýnosný a málo výnosný nebo obtížně udržovatelný majetek je třeba opustit a prostředky vložit do investic, které přinesou potřebný zisk, jak vyžaduje odpovědná správa majetku. Takové přesuny majetku dozoruje ekonomická rada arcidiecéze. Část finanční náhrady je možné použít na opravy vráceného majetku, ale náhradu nelze použít k financování hlavní činnosti. Majetek církve je třeba zvyšovat, dbát na jeho bezpečnost, výnosnost a diverzifikaci.

Posíláme peníze do Říma?

Jsme součástí světové církve. Proto se taky podílíme na jejím životě. Misionářů posíláme do světa velmi málo. Proto aspoň sbírkou na misijní neděli podporujeme misijní země. Velkopáteční sbírkou u Božího hrobu pomáháme církvi ve Svaté zemi, kde je málo křesťanů a mnoho církevních památek. Sbírkou na tak zvaný „haléř svatého Petra“ slouží papeži, aby z ní mohl pomáhat jménem církve tam, kde dochází k přírodním pohromám. Při povodních u nás jsme od něj také dostali dar z tohoto fondu.

Jaké nástroje má církev k úspěšnému hospodaření?

Církev počítá s tím, že duchovní většinou nemají odbornost ekonomů, i když jako statutární zástupci právnických osob nesou plnou zodpovědnost. Proto mají biskupství profesionální ekonomy a jejich spolupracovníky. Biskupství má Ekonomickou radu složenou z externích odborníků, která schvaluje jmenování a odvolávání ekonoma, sestavuje rozpočet a kontroluje práci ekonoma. Každá diecéze má také kněžský Sbor poradců, který je druhým orgánem, který se vyjadřuje k zásadním ekonomickým krokům. Každá farnost musí mít Ekonomickou radu farnosti.

Vnitřní církevní směrnice určují pravomoci a postupy. Například farnost může nakládat s majetkem do 100 000 Kč. To znamená, že většinu hospodářské činnosti farnost provádí ve spolupráci s Arcibiskupstvím.

V Arcidiecézi pražské máme Směrnici o správě diecézního majetku, která vymezuje procesy schvalování správy majetku pro zřizované i ovládané osoby. Určuje povinnosti statutárů a jednatelů. Ordinář může jednat pouze do 10 mil. Kč. U pozbytí vlastnického práva ke kostelu, sídelní farní budově a o pozbytí věci v majetku církve z kmenového majetku nad 10 mil. Kč. potřebuje souhlas ekonomické rady a sboru poradců. Schválení Apoštolského stolce vyžaduje zcizení majetku z kmenového jmění nad 40 mil. Kč a zcizení národní kulturní památky.

V Arcidiecézi pražské začínáme využívat model správy majetku, který počítá s nadacemi a veřejně prospěšným svěřenským fondem.

Podle Směrnice o vnitřním kontrolním systému v Arcidiecézi pražské se nastavují procesy řádných i mimořádných kontrol tak, jako ve všech větších podnicích.

Hospodaří církev bezchybně?

Ne. Snaží se hospodařit dobře a má na to nástroje, případně je dotváří. Bezchybně nehospodaří téměř žádný podnikatel. Nikomu nevycházejí všechny projekty. Důležitá je diverzifika-

ce investic a minimalizace rizik. Pravda je, že v situaci restituce se nabízelo mnoho spolupracovníků a rádců, mezi nimiž nebylo snadné rozlišit mezi těmi, kteří chtěli opravdu pomoci a také měli dost schopností, od těch, kteří měli jiné úmysly či méně schopností. Dnes můžeme považovat situaci za téměř stabilizovanou, i když je před námi ještě mnoho náročných úkolů.

Jak hospodaří Arciskupství s finanční náhradou?

Stát vyplácí každoročně do roku 2042 tzv. finanční náhradu za nevydaný majetek. Ta musí být vložena do takových investičních projektů, které se stanou v budoucnu základnou příjmů, které nahradí příspěvek od státu na činnost. Hlavní ekonomickou základnou Arcibiskupství jsou restituované lesy, polnosti a nemovitosti. K tomu přibylo nově nájemné bydlení. Náhrada je vkládána do rekonstrukcí a stavby bytových domů a do nákupu bytů, výhledově i vhodných lesních pozemků.

Hlavní oblasti k řešení:

- Zapojení farností do financování služebního kněžství.
- Pomoc farnostem s malým počtem věřících na velkém území a s mnoha kostely.
- Hledání řešení dopadů demografických změn.
- Podpora církevní pastorace, školství a charity.

Dialog a hledání řešení

Začátkem roku 2021 vydal můj předchůdce Opatření ohledně hospodářské činnosti platné od 1. ledna 2021 na dobu 5 let a žádal kněze a členy ekonomických rad farností, aby nad textem diskutovali.

Aktuálně dávám k diskusi další materiál, který nese název Majetek církve a jeho využití.

I když peníze často rozdělují, prosím, abychom hledali řešení koncepčních i dílčích kroků ve vzájemném dialogu a s vědomím, že na prvním místě potřebujeme světlo Ducha Svatého, které si musíme vyprošovat v modlitbě.

V Praze
dne 1. listopadu 2022

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský

arcibiskup Jan Graubner,
foto převzato z internetu

Bůh v mém životě

Bůh hraje velmi důležitou roli v mém životě. Od dětství jsem byl vychován v křesťanské rodině a naučil jsem se víře v Boha a jeho lásku. V průběhu let jsem se učil více o Bibli a o tom, jak se máme řídit Božím slovem.

Pro mě osobně Bůh představuje zdroj naděje, síly a smyslu života. Věřím, že Bůh má plán pro každého z nás a že nás vede k tomu, abychom byli nejlepší verzí sami sebe. Jeho přítomnost mi dává pocit klidu a jistoty, i v dobách, kdy se potýkám s těžkostmi a překážkami.

Bůh mi také poskytuje morální a etickou příručku, podle které se snažím řídit svůj život. Věřím, že můj vztah s Bohem mi pomáhá být lepším člověkem, který se snaží jednat spravedlivě a milosrdně.

Moje víra v Boha mi také dává naději na věčný život po smrti. Věřím, že po tomto pozemském životě mě čeká místo v nebi, kde budu moci být s Bohem a s ostatními, kteří se rovněž rozhodli následovat Krista.

Vědomí Boží přítomnosti a jeho vliv na můj život mi dodává sílu a naději, když se potýkám s obtížemi a výzvami. Věřím, že Bůh mě miluje a že můj život má smysl a účel díky němu.

Celkově vzato, Bůh je pro mě klíčovou součástí mého života a věřím, že jeho přítomnost mi pomáhá být lepším a šťastnějším člověkem.

Předchozí řádky jsem nepsal já. Jsou výsledkem umělé inteligence – počítače, jež udělala predikci nejpravděpodobnější odpovědi na základě informací uložených v internetu. Ač by se možná většina z nás pod odpověď umělé inteligence podepsala a žasla nad schopností vytvořit strukturovanou odpověď počítačem, a to dokonce v jazyce, který bývá označován za jeden z nejtěžších na naučení, nelze si nevšimnout, že odpověď je taková plochá, prostá osobní zkušenosti. Bůh stvořil člověka ke slávě Boží, člověk vytváří ke slávě člověka umělou inteligenci, zapomínaje na to, že to, co dělá člověka člověkem, nejsou vnější člověčí znaky (to, čím se člověk navenek vyznačuje), ale především nesmrtelná duše, kterou máme od Boha a jejímž prostřednictvím můžeme Boha poznávat.

V následujících řádcích bych chtěl sdílet tři životní situace, kdy se mi dal Bůh poznat:

1) Listopad 2006, jsem čerstvě v prvním ročníku na vysoké škole, procházím existenciální krizí – osamocenosť mého bytí a smysl mého konání byly mé otázky – odpověď mé mámy, že jejím smyslem života jsem já s mojí sestrou mě nenaplnovala. No a v tu samou dobu jsem v kontaktu s mla-

dou slečnou, toho času mojí spolužačkou z vysoké školy. Jednoho pátečního večera jsem ji pozval na rande v kyberprostoru – požádal jsem jí, jestli si nechce se mnou psát přes ICQ (ICQ byl program, přes nějž si mládež v nultých letech 21. století posílala přes počítač zprávy, aby ušetřila za mobilní kredit – něco jako dnešní Whatsapp nebo Messenger), odpověděla, že má málo času. Ve své pýše jsem hned myslel na to, že chuděra asi chodí s někým jiným, než se mnou, a jako správný kavalír jsem si řekl, že ji musím vysvobodit ze spáru někoho jiného neuvědomovav si, že jsem to já, kdo potřebuje zachránit, a proto jsem se nenechal odbýt a zeptal se, jestli raději nechce trávit večer se mnou. Ona, že ne, že má s rodinou večerní program. Já na to, jako jestli myslí „Člověče nezlob se“ nebo něco podobného, a ona že ne, že je křesťanka a hodila se offline. Tím okamžikem zasadila semínko zvědavosti, které se následně přeměnilo v první Svaté přijímání, Svatost Biřmování, Svatost manželství, tři dcery. Ten strom stále roste, dej prosím, Bože, ať roste a sílí dál.

2) Březen 2020, již tři týdny žijeme v našem státě s Covidem a ministr Jan Hamáček, jehož pracovním oděvem je rudý svetr, předstupuje před národ a oznamuje, že zavádí povinnost nosit roušky. Je 18.3.2020 a v žaltáři je na programu čtení z listu Sv. Apoštola Pavla Korinťanům (2 Kor 3, 13-16): „(Neděláme to) jako Mojžíš: on si kladl na tvář roušku, aby Izraelité nehléděli na to, jak ona pomíjející (záře) končí. Ale oni zůstali tupí, protože až dodneška u nich trvá stejná rouška, když se čte Starý zákon, a není (jim) odhaleno, že přestává v Kristu. Dnes leží rouška na srdci Izraelitů, kdykoli se předčítá Mojžíš. Ale až se obrátí k Pánu, rouška bude odstraněna.“ V tu chvíli jsem byl bytostně přesvědčen, možná pod tíhou nejistoty, která v oněch dnech panovala, že pokud se lidstvo obrátí, pandemie

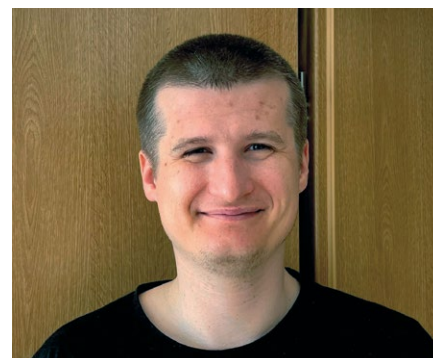
skončí. Roušky z našich úst už byly odstraněny, ale k obrácení lidstva nedošlo. Covid vykopal hluboké příkopy, a tak stejně jako Izraelité stále na odstranění roušek z našich srdcí čekáme. Nechci si falešně nalhávat, že se jednalo o náhodu, nicméně... čtení se mění každý den a opakují se v tříletém cyklu., tzn. že ten samý žalář zazněl opět letos po třech letech. Nechám tedy jako početní příklad pro zájemce: spočítejte jakou pravděpodobnost měl Jan Hamáček, že trefí správně den, kdy má vyhlásit povinnost nosit roušku, tak aby byl v souladu se čtením v žaltáři? Promluvil ke mne ten den Bůh? Důkaz nemám, ale věřím, že ano.

3) Říjen 2020. Několikátý den v řadě se scházíme s mými příbuznými ve Vinohradské nemocnici u postele mojí babičky, která umírá. Moje babička, ročník 1930, vychována řádovými sestrami tak jak se na spořádanou dívku za první republiky slušelo. Měsíc poté, kdy v plné duševní síle oslavila 90. narozeniny, spadla v kuchyni tak nešťastně, že si zlomila nohu v kr-

čku, následovala operace. Když jsem ji navštívil v nemocnici vědom si závažnosti situace, neb pro starého člověka je každá hospitalizace hrozbou, zeptal jsem se jí na to, jestli by byla svolná přijmout pomazání nemocných. Babička s díky odmítla, že přece ještě není její čas a že vím, jak to s církví má. No, měla to tak, že nikdy nenechala na církvi nit suchou. Po několika měsících strávených v nemocnici se její zdravotní stav zhoršil, a tak když v říjnu roku 2020 leží na lůžku ve smrtelné agónii nevnímaje světa, sbírám odvahu obhájit si svůj krok zavolat kněze ani ne tak před babičkou, ale před jejími syny. Synové souhlasí a v duchu si říkají, že tyhle čáry máry jí už vlastně neuškodí. Po dotazu na sesterně, jestli existuje v nemocnici nějaký kaplan, se mi dostává odpovědi, že ano, že mají pana doktora Moravce, který je zároveň i vysvěceným knězem, a že jej zavolají. Otec Moravec přišel do pokoje, kde jsem byl se svými příbuznými, přistoupil k lůžku babičky, která již několikátý den nevnímala, oslovil ji a říká: „Paní Schlupková, jsem zde, abych Vám

dal pomazání nemocných, souhlasíte s tím, že vykonáme svátost smíření?“ Babička před zraky mými i ostatních zcela zjevně kývla, že ano. Nikdo jiný kromě mě si neuvědomil, co to kývnutí vlastně znamená – to, že bude babička tímto okamžikem spasena. Nepropukl jsem v pláč smutkem, ale radostí. Znal jsem babiččiny názory a jsem přesvědčen o tom, že to, co jsem zažil, bylo zázračné obrácení. Babička byla zaopatřena a o dva dny později zemřela. Zajímavostí je, že se babička za svobodna jmenovala příjmením Moravcová.

text a foto Marek Škorpil

sv. František z Assisi

Není snadné vybrat si mezi všemi svatými jen jediného, zejména když jste teprve v počátcích svého života ve víře jako já. Protože se celý život pohybuji mezi knihami, váhala jsem nejprve mezi sv. Jeronýmem, patronem překladatelů, a sv. Františkem Saleským, patronem spisovatelů. Když jsem se ale zamyslela opravdu důkladně, uvědomila jsem si, že mému srdci nejbližší je sv. František z Assisi jako patron zvířat, přírody a ochránců přírody.

Příroda i zvířata jsou nedílnou součástí mé každodennosti. Jako majitelka aktivní border kolie jsem za posledních 10 let, co psa vlastním, strávila v přírodě každý den, kromě chvil, kdy jsem byla s některým ze svých tří dětí v porodnici. V lese se můžu zhluboka nadechnout, spadne ze mě stres i špatná nálada. Díky klidu a míru stromů se snadněji otvírám Duchu svatému, aby přinesl pokoj i mně. Všichni žijeme s přírodou a v přírodě, někdo více, někdo méně, a každý jeden z nás by bez ní nedokázal přežít. Přesto se k ní leckdy chováme macešsky a nevážíme si tohoto Božího daru, kterého se nám dostalo. Jako kdybychom si mysleli, že Bůh má pro nás někde v záloze další planetu, kterou nám věnuje, když si tuhle zničíte.

Sv. František patří mezi neznámější svaté a jistě jste o něm už mnohé slyšeli a četli, tak jen krátce o jeho životě: narodil se v Itálii roku 1182 a mládí strávil velmi bujaře, nezřízeně ochutnával a zkoušel vše, co mu život nabízel, a to v době, kdy i Církev začala tíhnout k materialismu a pompéznosti a přikláněla se čím dál víc k světskému způsobu života. Ovšem jak to často bývá, František brzy zjistil, že ho tento život vlastně vůbec nenaplňuje. Promluvil k němu Duch svatý skrze četná vidění a sny a z mladého prostopášníka se stal horoucí asketa. Byl prvním, u koho se objevila stigmata, a tak se podobal Ježíši nejen jednoduchým, asketickým a pokorným způsobem života, ale rovněž do jisté míry tělesně. Založil žebravý řád františkánů, aniž by vlastně cokoli zakládat chtěl, neměl to promyšlené, jen se zcela a bezvýhradně odevzdal Bohu, a oslovil tak tisíce lidí, kteří ho následovali a postupně se k němu přidávali. František z Assisi doslova podržel hrotící se církev, vdechl jí zpět Ducha svatého a pomohl jí vrátit se zpět k Bohu.

Svatý František mě oslovuje i svými kontrasty, svou prostotou a pokorou, s níž se vrací k samotným základům víry, a zároveň vzletností a komplexností, které vkládá do svých modliteb, jejichž slova mu seslal samotný Bůh. Jako mladík jedl vybraná jídla, po svém prozření si do svého prostého pokrmu přidával popel. V mládí si užíval nadbytku a majetku, později hlásal naprostou chudobu a askezi. Je krásným příkladem toho, jak nás láska našeho Pána dokáže změnit, jak nás dokáže přivést k tomu, co je opravdu důležité a podstatné – ne hromadění majetku tady na zemi, ale získání bohatství v království nebeském.

A když pak někdy sedíte venku v přírodě, bratr vítr šeptá v korunách stromů, sestra voda tiše šumí opodál, bratr oheň praská a tančí u vašich nohou, nad hlavou vám září sestra luna a hvězdy, pod nohama cítíte sestru matku zemi a bratr slunce teprve před okamžikem ulehl za obzor, cítíte v srdci i duši pokoj a mír, a zároveň pokoru a vděčnost, že Bůh stvořil náš svět a dal nám ho, abychom se o něj jako dobří hospodáři starali a pečovali o něj. Pojdme se zase stát těmi dobrými hospodáři, kteří se o věci sobě svěřené dobře a zodpovědně starají.

Dominika Moulíková

Manželská setkání jako prostor pro setkání srdcí – pozvánka na letní kurz 2023

Rádi bychom Vám představili aktivitu Manželských setkání, kterých se zúčastňujeme v průběhu posledních 9 let našeho manželství jako účastníci a poslední roky také v roli spolupracovníků těchto setkání.

Manželská setkání jsou křesťanská iniciativa, usilující o obnovu, zlepšení a upevnění manželství a rodiny. Program kurzu je připraven podle finského modelu YMCA Whole Marriage Ministries, který inspiroval podobné aktivity v mnoha evropských státech. V ČR působí od konce 80. let.

Přednášky ze širokého okruhu témat vzájemných vztahů muže a ženy jsou doplněny skupinovou prací. To vše v duchu modlitby a důvěry v Boží přítomnost a milost.

Pro zájemce funguje i nabídka duchovního programu s úzkou souvislostí s obnovou partnerských vztahů. Zahrnuje přednášky, společné modlitby, bohoslužby i příležitost k osobním rozhovorům s kněžími. V průběhu týdne funguje i nabídka přidružených sportovních a kulturních aktivit – divadlo, koncert, taneční večer, volejbalový a fotbalový turnaj a další.

Děti, pro které nelze zajistit jiné hlídání, je možné vzít s sebou. Péče o ně je zajišťována týmem mladých „pečounů“, kteří s organizátory dlouhodobě spolupracují a na svou letní službu se v průběhu roku pečlivě připravují.

Přednášejícími jsou manželé, kteří neprezentují jen teorii, ale otevřeně ji dokumentují svým vlastním životním příběhem. Po celou dobu akce je k dispozici tým zkušených odborníků: psycholog, psychiatr-rodinný terapeut a kněží s bohatými zkušenostmi v oblasti partnerských vztahů. Tým je připraven nabídnout pomoc nejen na místě, ale i doporučit následné kroky, případně nabídnout kontakty na další odborníky. Do programu je zařazen také čas pro odpočinek, výlety, sdílení a sport. Kurz je veden v duchu křesťanských zásad, ale je

otevřen širokému okruhu zájemců, kteří se rozhodli poznat a prohloubit svůj vztah. Program je určen všem, bez rozdílu věku.

Za dobu našeho působení v tomto hnutí jsme byli svědky, a v našem manželství sami také zakusili, mnoho malých zážraků v podobě obnovy vztahu, znovunalezení nebo obnovení vzájemné lásky a prohloubení tolerance ve vztahu. Velmi přínosná pro nás byla svědectví manželů žijících v dlouholetém svazku nejen o obdobích bezproblémových, ale především o překonávání překážek, které život chtě nechtě sám přináší, nebo si je způsobujeme my sami.

Tato aktivita není jistě jedinou možností jak o naše vztahy pečovat, nemusí vyhovovat každému a určitě není „samospasitelná“. Jsme ale přesvědčení, že o naše vztahy má smysl bojovat jakýmkoli způsobem. Nakonec je to to nejdůležitější, co doopravdy máme, a odchod jednoho z partnerů je až tou poslední variantou. Už mockrát jsme se v našem manželství přesvědčili o tom, že když vyhraje jeden z partnerů na úkor toho druhého, ve skutečnosti prohrávají oba.

Rádi bychom vás tímto také pozvali na další kurz manželských setkání, který se bude konat 22. 7. – 29. 7. 2023 v jihočeské Blatné, což je pouze 45 min cesty autem z Mníšku ☺

Pokud byste chtěli zjistit více, neváhejte nás kontaktovat.

Lucie a Jan Tomečkoví

www.manzelskasetkani.cz,

FB manželská setkání, Šance pro manželství

Insta: manzelaky

www.familia.cz/manzelska-setkani/

Z manželských setkání v Blatné 2022

foto Petr Macek

Otázky k liturgii

Náš seriál o mši svaté nyní pokračuje odpovídáním na otázky a nejasnosti týkající se slavení liturgie. Máte-li nějaké dotazy ke mši svaté, pošlete je prosím na mail daniela.fel@centrum.cz, budou zodpovězeny v některém z příštích čísel Stop.

Chtěla bych se zeptat na eucharistický půst, jak to přesně je, jestli hodina před začátkem mše nebo hodina před přijímáním, a také kdy mohou přistoupit ke svatému přijímání, když přijdu na mši pozdě, zejména během pracovních dnů, tedy na které části mši musím být přítomná, abych mohla jít ke svatému přijímání.

Katarína Galajdová

Ad 1/ Hodinu před svatým přijímáním nemáme nic jíst a pít. Výjimku tvoří obyčejná voda a léky. Staří, nemocní a ti, kteří o ně pečují a chtějí přijímat spolu s nimi, mohou přistoupit ke svatému přijímání, i když během jedné hodiny před přijímáním něco požili. Eucharistickým postem zdůrazňujeme, že děláme rozdíl mezi obyčejným pokrmem a svátostným. Než přijmeme nejsvětější eucharistii, máme si uvědomit, koho přijímáme. Chováme se přítom zbožně a soustředěně. Když jsme přijali Krista, odejdeme na své místo a setrváváme chvíli v tichém rozhovoru s ním.

Oslava první svátosti smíření dětí na faře

foto Eva Káčovská

Abychom mohli s klidným svědomím přistoupit ke stolu Páně, nesmíme mít na duši žádný těžký hřích. Lehkých hříchů máme před přijímáním litovat a mít úmysl varovat se jich. K svatému přijímání nás má vést láska k Ježíši a touha prospekt své duši.

Ad 2/ Někdy se stane, že i při nejlepší vůli se nám nepodaří přijít na mši svatou včas. Přesto chceme přistoupit ke svatému přijímání. Kdy je to ještě možné? Toleruje se absence na bohoslužbě slova – tu si mohou soukromně

doplnit. Přítomni máme ale být už při přípravě obětních darů, tj. při eucharistické bohoslužbě.

K svatému přijímání máme přistupovat často. Kdo nemá možnost jít každý den, má přijímat alespoň v neděli a o velkých svátcích. Rozhodně by neměl uplynout měsíc, aniž bychom přijímali.

Vybízím na tomto místě k včasnému příchodu na mši svatou. Zvláště o nedělích pozoruji, že mnozí přicházejí přesně na čas, nebo i po začátku. Je třeba věnovat určitý čas k soustředění, orientaci na posvátné prostředí, usebrání. Vytvořit určitou přestávku mezi denní šedí a vzneseným svatým dějem. Kontrast, kterým vynikne to, proč vlastně přicházíme do kostela. Je to třeba k osobnímu i společnému prospěchu, aby se mohl denní život mocněji napojit silou, která ze mše svaté prýští. A jako organizovaná liturgická akce potřebuje i určitou přípravu. Nesoustředěně vstoupit do bohoslužebného – ostatně i do každého jiného shromáždění – je neúčta k ostatním. A jdeme-li do kostela, neměli bychom si dovolit, co je nespolečenské vždy a za všech okolností.

Křížová cesta dětí

foto Daniela Feltová

Jan Dlouhý

Půst... skomírající přežitek ze středověku, nebo poklad církve, který čeká na své znovuobjevení?

Co je vlastně půst? Proč a jak se můžeme postit?

Půst je odepření si něčeho (ať už jídla nebo nějakého potěšení) z různých důvodů – například zdravotních, ale nás teď budou zajímat důvody náboženské. Můžeme čerpat z Bible, neboť ta nás k němu zve a ukazuje nám, jak ho správně chápat a jak k němu přistupovat.

Proč se tedy postíme? Vysvětlil to Ježíš, když se ho Janovi učedníci ptali, proč se oni a farizeové postí, zatímco Ježíšovi učedníci se nepostí: „...Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom se budou postit.“ (Mt 9, 14-15) Důvodem je tedy zármutek nad Pánovým utrpením. O sv. Markétě Uherské napsal její životopisec: „Postila se a odpírala si odpočinek, aby mohla být blízko svému trpícímu Pánu.“

Pro Pána Ježíše byl půst duchovní přípravou na jeho veřejné působení. (Lk 4, 1-14)

Půst může být projevem kajícího smýšlení, jako tomu bylo v případě Ninivanů, když jim Jonáš přišel ohlásit hrozící zkázu (Jon 3, 1-10). A jak z příběhu vyplývá, je to prostředek natolik účinný, že dokáže zkázu odvrátit.

Půst patří mezi tradiční prostředky k obrácení, které doporučuje církev (kromě něj je to ještě modlitba, almužna a smíření). Chceme se obrátit k tomu, kdo nám může nabídnout něco většího, a proto je potřeba se oprostít od toho, k čemu jsme připoutáni. Vyprazdňujeme se, aby nás mohl naplnit sám Bůh.

Může být výrazem pokoření před Bohem, jak o tom píše Ezdráš: „Tam u řeky Ahavy jsem vyhlásil půst, abychom se před svým Bohem pokořili a vyprosili si u něho pro sebe, pro své děti i pro všechny svůj majetek přímou cestu.“ (Ezd 8,21)

Půst dává větší sílu modlitbě. Když apoštolové nemohli vyhnat zlého ducha z posedlého, Ježíš jim vysvětlil, že „ta-

kový duch nemůže vyjít jinak než modlitbou a postem.“ (Mk 9, 29) Anselm Grün k tomu říká: „Úpím k Bohu tělem i duší.“ Skutečně: když je člověk hladový, jeho modlitba je mnohem naléhavější.

Půst může mít různé formy – od úplného, kdy se člověk postí od jídla i pití (jako například Mojžíš na Chorebu, jak je to zaznamenáno v Dt 9,9-10: „Když jsem vystoupil na horu, abych přijal kamenné desky, desky smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavřel, zůstal jsem na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vodu nepil.“) – takový půst ovšem samozřejmě není pro každého – přes půst od jídla, tak jak se postil Ježíš na poušti, až po půst částečný, jak ho praktikoval například Jan Křtitel, když jedl jen to, co bylo momentálně po ruce – kobylinky a med lesních včel. Případně se můžeme řídit radou sv. Benedikta: „V postní době se máme všemu věnovat o trošku méně. O trošku méně jíst, o trošku méně pít, o trošku méně spát.“

V historii církve má dlouhou tradici půst o chlebu a vodě, a to nejen v postní době, ale i v průběhu roku v postní dny, tedy ve středu a v pátek. Tyto prosté Boží dary se pro nás mohou stát symboly darů mnohem větších – Eucharistie, sytící duši, a křestní vody, smývající hříchy. Východní tradice zase zná půst, který bychom dnes nejspíš nazvali veganský – tedy bez masa, bez vajec a bez mléka a mléčných výrobků. Dnes velmi oblíbenou formou půstu, jak vyplývá i z naší ankety, je vzdání se něčeho, o čem víme, že nás spoutává. Mohou to být sladkosti, alkohol či cigarety nebo televize a jiné podobné krabičky vydávající magickou záři, která pohlcuje náš drahocenný čas. Způsobů, jak se postit, je tedy mnoho. Záleží jen na našich možnostech a tělesné konstituci, který si zvolíme.

Ať už si však vyberete jakoukoli formu, má půst sloužit k tomu, abychom ukázali svoje tělo, a tak byli duchovně svobodnější. Abychom posilnili svou vůli a bylo pro nás snadnější konat dobro, které vždycky vyžaduje nějaké úsilí a odříkání. Je to trénink, při němž se vzdáváme dovolených věcí, abychom se uměli vzdát i těch nedovolených. Může také být vyjádřením lítosti nad tím, že jsme se v minulosti těch nedovolených věcí vzdát nedokázali.

Postit se můžeme i mimo postní dobu, například před důležitým rozhodnutím – jako uředníci před vysláním druhů na Kypr, jako to máme zachyceno ve Sk 13, 2-4. Nebo ve vážné situaci, v případě nutnosti Boží odpovědi nebo pomoci (viz 2. Kron 20, 1-3). Může nás k němu vést Duch svatý jako Ježíše.

Půst se může stát velkou devizou, když ho nabídneme jako oběť, například za něčí obrácení, za duše v očistci, za chudé, za nenarozené... Taková oběť nám také dodá sílu a vůli k jeho zvládnutí.

Půst nás uschopňuje k soucitu a milosrdenství, neboť jak známo, sytý hladovému nevěří, a kdo si vyzkoušel, jak je hladovému, nemůže zůstat lhostejný. Dalším bonusem je to, že umožňuje almužnu i těm, kdo za normálních okolností na rozdávání nemají – o to, co ušetříme na jídle, se můžeme rozdělit s potřebnými. Půst také vede k pokoře,

protože stačí den o hladu a rychle zjistím, že nejsem tak dobrý/vyrovnaný/silný..., jak jsem si o sobě myslel. Člověk zakouší svou křehkost a omezenost. Především však půst otvírá srdce Bohu. Říkám jím: „Dnes chci, Pane, žít jenom z tebe, dnes budeš mým pokrmem a mým životem Ty.“

Vladimíra Vogelová, farnice z Čakovic, která pravidelně praktikuje onen „hardcore“ půst, tedy pouze o vodě, ve farním časopisu Remigius doporučuje. „Zkusme se čas od času zřít dobrých Božích darů, kterými nás Pán zahrnuje, abychom byli blíž Dárci samotnému. Více si uvědomit, že nejsme naživu díky jídlu, Jeho daru, ale přímo díky JEMU. Více děkovat ne za dary, které nám dává, ale přímo za Něj samotného, který je nám v Duchu svatém blízký. A skrze půst hlouběji prožívat Boží přítomnost

nejen nyní, ve svatém čtyřicetidenní, a zvláště ve Svatém týdnu, ale i před dalšími svátky a před každou důležitou životní událostí či křížovatkou.“

Na závěr ještě připomenu, že smyslem půstu je změna srdce, je láska. Že půst bez modlitby je jen dieta nebo hladovka, která nemá s vírou nic společného. Že půst by nikdy neměl mít přednost před přikázáním lásky. (Pokud například někdo o našem postu neví a připraví nám něco dobrého, neměli bychom ho zarmoutit odmítnutím). Z postu se nesmí stát pohrdání Božími dary. A především chci zdůraznit to, že půst není cíl, ale jenom prostředek – mimo jiné k tomu, abychom opravdověji a hlouběji prožili radost ze vzkříšení. Tu vám všem také ze srdce přeji.

Požehnané Velikonoce!
Daniela Feltová

Protože jde o touhu po intenzitě vztahu s Bohem nejen jednotlivců, ale celého společenství, spojujeme se na začátku Postní doby (na Popeleční středu) a uprostřed Velikonočního tridua (na Velký pátek) společným půstem „zdrženlivosti“ a také „újmý“. „Zdrženlivost“ se vztahuje na maso teplokrevných zvířat, protože byla v tradici vždy považována za určitý komfort v běžné stravě. Ryby byly naopak chápány jako pokrm chudých a půst zdrženlivosti se na ně nevztahuje. Tento půst se týká všech křesťanů od 14 let. Na Popeleční středu a Velký pátek jsou dospělí křesťané (od 18 do 60 let), kteří nejsou nemocní, vázáni také půstem „újmý“, což znamená, že pouze jednou za den se smí najíst do sytosti.

(Michal Němeček, Pastorage.cz)

Postní anketa

Účastníci postní ankety odpovídali na tři otázky. Na první dvě na začátku postní doby a na třetí téměř na jejím konci.

Otázky zní:

- 1) Jakou formu postu si letos zvolíte?
- 2) Co od toho očekáváte?
- 3) Co vám půst přinesl?

Zde jsou jejich odpovědi.

- 1) Odřeknu si čokoládu.
- 2) Bude to pro mě těžké zvláště ve stresových situacích, ale snad překonám tuto závislost a budu pevnější a otevřenější Ježíši i lidem.
- 3) Půst mi přinesl vnitřní pocit, že s Ježíšem je vše možné, dokonce i vydržet bez čokolády:-) *Pavla Pšeničková*

- 1) Měl jsem suchý únor a rozhodl jsem se, že si jej protáhnu až do Velikonoc. Je to zkouška vůle, snad nezklamou.
- 2) Očekávám od toho, že má mysl nebude zakalena a já budu moci lépe přemýšlet, od čeho dalšího se může člověk oprostit, aby nakonec zůstalo (snad) jen to podstatné.
- 3) Co mi přinesl? Snad čistou mysl a chuť být lepším člověkem. *Jirka Pšenička*

Pavla a Jirka Pšeničkovi

- 1) Půst, co je vlastně půst? Bavíme se s přáteli před kostelem na Popeleční středu. Nebudeme pít alkohol, nebudeme se nácipávat (a možná i nějaké to kilčo půjde dolů). No to asi ne. Bůh tohle asi nechce. Chce nás a naši lásku. Věnuji Bohu více času a lásky a občas si něco odepřu. Ale nebudu to přehánět. Budu mu víc důvěřovat. Obracet se k Němu v situacích, kdy bych se egoisticky obracela k sobě.
- 2) A co od toho očekáváme? Boží lásku, pravé přátelství a radost.

Pavlína Boháčová

- 3) Vrchovatě všeho. Bůh je stále se mnou a čeká, až já budu s Ním. Když si to uvědomím, tak mám všeho vrchovatě. To je naplnění mé postní doby. *Pavlína Boháčová s přáteli*

- 1) Letos se mi do toho upřímně moc nechtělo, ale zvláště ve mně alespoň rodič. Abych mj. motivoval děti, zvolil jsem digitální půst, tedy méně počítače a jiných obrazovek po 20h. Vojta s Jindrou se také rozhodli pro omezení času na tabletu, Vojta si zadal ještě další posty, ale nedovolil mi je publikovat, stejně jako Lucka ty své. Andulka se ještě úplně nerozhodla, ale nějaké úkoly už dostala na hodinách náboženství – aktuálně má někomu darovat sladkost, na kterou má chuť, tak se kluci těší:)

Jan Tomeček

- 2) Očekávám více času na četbu Bible, modlitbu a na lidi kolem sebe.
- 3) Když koukám na to, co jsem od postu očekával, tak se to vlastně vyplnilo, měl jsem opravdu více času. Co ale bylo důležitější, v letošní postní době se mi nahromadilo a vygradovalo několik konfliktů, jak doma, tak v práci, které se snad podařilo pročistit a při kterých jsem si také uvědomil některé své chyby a nedostatky, tak za to jsem zpětně rád. Ještě stručně hlášení za rodinu – Lucka byla ve svém čokoládovém půstu dle svého vyjádření spíše neúspěšná (podle mě je na sebe příliš přísná), stejně jako kluci ve svém digitálním půstu (tam to sedí). Vojta byl úspěšný v dalších svých postech, z čehož má radost, a Andulka se vzdala sušenky ve prospěch Jindry:)

Jan Tomeček

- 1) Mívám to každoročně téměř stejně: půst od chipsů, čokolády, vína a Facebooku. Dále: Cca před 15 lety na začátku postní doby v bývalé farnosti si místní děti měly vylosovat papírek u východu z kostela a pak se to snažit plnit v postní době. Jelikož papírků bylo hodně, mohli jsme si jeden vzít i my dospělí. Já si vylosovala „Nekritizovat dospělé“ a od té doby se o to každou postní dobu snažím.

Helena Almásy

- 2) Očekávám od toho, že se zlepším v sebeovládání.
- 3) facebook – vůbec mi nevedí, že na něj nekoukám, a nechybí mi.

čokoláda – tam jsem to trochu přehodnotila, ve výjimečných případech, když mi někdo nabídne v práci apod.

chipsy – daří se.

víno – asi bylo zbytečné si tohle dávat jako půst, až tak mi to nechutná, ale je zde vedlejší pozitivní efekt – můj muž teď díky tomu také pije víno (či pivo) méně.

nekritizovat dospělé – to se mi nedaří úplně:(, ale určitě je zde útlum.

Nedávno jsem byla u zpovědi a vlastně jsem to celé přehodnotila, svým půstem pomáhám spíše jen sobě v sebeovládání, tak jsem přidala ještě – rozdávat úsměv druhým. *Helena Almásy*

- 1) Chci se věnovat více písmu, zejména Bibli. Každý den třeba verš, aspoň malý kousek.
- 2) Očekávám více soustředění na duchovní věci, chtěl bych mít vždy nějakou myšlenku na den.

Martin Sedlák

- 3) Moc se mi ta otázka, co mi půst přinesl, nelíbila. Hlavně proto, že svoji představu denně si přečíst a promyslet kousek z Písma svatého, se mi nedaří splnit ani z poloviny. Život a běh, hlavně ten profesní, nabral takové obrátky, že co bylo včera, je už dávno historie. Dostát se cti všem závazkům je dost honička. Možná že právě toto, že za nás plánuje někdo jiný a že vlastně jsme tady pro ty druhé, je to sdělení. Zkrátka nelpět příliš na vlastní představě a plánu, nebrblat a dělat, pokud možno s úsměvem. *Martin Sedlák*

- 1) Zaměřila jsem se na sociální sítě, abych netrávila tolik času na Instagramu, YouTube a tak. Nastavila jsem si v mobilu režim, ve kterém jsem zakázala používání daných aplikací. Režim si zapínám v pátek (případně i jiné dny, když vím, že mám hodně času a sociální sítě by mi ho sebraly).

Majda Sedláková

- 2) Myslím, že se tím odprostím od věčného sledování ostatních, budu se soustředit na sebe a budu mít víc času.
- 3) Procvičila jsem si pevnou vůli, abych to nevzdala. A jeden pátek jsem na lanovkách mezi lyžováním místo na Instagram klikla na Bibli a přečetla jsem za tu dobu hodně kapitol :-). *Majda Sedláková*

1) V postní době jsem si odřekla pokrmy živočišného původu. Nesmím ale používat dražší rostlinné náhražky, aby měl půst smysl i tím, že na jídle v postu ušetřím na almužnu. Z duchovního hlediska jsem si odřekla filmy a seriály a místo toho poslouchám podcasty Fr. Mikea Schmitze „Bible in a year“, a „Catechism in a year“.

Anna Šváchová

2) Očekávám, že se v postu více obrátím k Bohu, že budu plnit jeho vůli, udělám mu tím radost a Velikonoce pak prožiji v hluboké radosti :)

3) Díky postu, který jsem si zvolila, jsem na to, že je postní doba, myslela vlastně při každém jídle, protože jsem normálně zvyklá jíst jinak. Přivádělo mě to ke chvále Boha za to, jak se o nás stará, a k větší svobodě – měla jsem pocit, že moje duše byla jakoby zbavena závaží a mohla se častěji povznášet k Bohu. Často byl půst nepříjemný, ale byla jsem ráda, že mám alespoň Ježíši co nabídnout jako oběť za blízké a za své hříchy. Po zkušenostech s mírnějším postem musím říci, že velikonoční radost je po větším sebezáporu plnější. Věřím, že úmysly modliteb, které k postu přidávám, budou vyslyšeny, protože půst jim dodává větší naléhavosti.

Anna Šváchová

Martina:

1) Půst od sladkého.
2) Mým cílem je snažit se o trénování se v sebeovládání a vytvoření prostoru pro duchovní růst.
3) Půst mě opět naučil dokázat si přes den něco odříct.

Martina Škorpilová

Marek:

1) Půst od smažených jídel.
2) Očekávám od toho zásluhy v nebi a zdravější jídelníček.
3) Půst mi přinesl odhodlání pokračovat v plnění předsevzetí.

Marek Škorpil

1) Společně s dětmi máme předsevzetí číst si každý den společně z Bible.
3) S dětmi jsme si opět začali pravidelně číst z Bible.

rodina Škorpilových

1) Letos bych si moc přála období postu prožít v klidu, nikam nespěchat, více tiché modlitby aby byla více prožita, více vnímána (modlím se, ale často se nachytám, že myšlenky jsou jinde). Také s Boží pomocí bych se chtěla postit v jídle (jsem labužník), bude to těžké. Odřeknout si nějaké věci pro dobro jiné věci.

2) Očekávám více duchovního poznání, nebo i umění se ovládat, více pokory, porozumění. Doufám, že se mi to s Boží pomocí povede.

Olga Pourová

3) Pořád se snažím dodržet vše, co jsem si přála, něco se povedlo, v něčem zaostávám. Ale důležité je si uvědomit, že vše, co dělám, se děje s Boží pomocí. V období půstu se více zamýšlím nad svými skutky, snažím se napravit chyby, jsem klidnější, uvědomuji si, že upřímné pokání přináší klid v duši, přibližuje nás k Pánu. Mám ráda období předvelikonočního půstu, těším se na rozjímání, obřady, adorace a vzkříšení Ježíše, přináší mi to každý rok více poznání, více víry, více radosti, že jsme Boží děti. Díky Pánu Bohu za to!❤️

Olga Pourová

1) Zkusím zařadit něco z postního programu Exodus90 pro muže, který jsem absolvovala loni, a zároveň aby to bylo něco, na čem dost závisím – přes týden oželeť kafe, méně jíst a bez masa středy a pátky, čtení knihy Exodus.

Pavel Svačina

2) Očekávám větší vnitřní svobodu. Jsem cholerik, takže si slibuji méně zbytečných reakcí na nedůležité podněty.
3) Myslím, že mi přinesl aspoň trochu víc trpělivosti, možná i schopnosti nemanipulovat věci stále ve svůj prospěch.

Pavel Svačina

1) Vzhledem k tomu, že mě poprvé v životě lékaři chválí za každé NEshozené kilo :) a důrazně trvají na tom, že nesmím zhubnout, nebudu se letos postit od jídla. Místo toho bych chtěla omezit sledování Netflixu a YouTube.

Eva Kácovská

2) Doufám, že tak budu mít více času na modlitbu a snad i dojde na nějaký duchovní růst.
3) Období půstu mi přece jen trochu pomohlo více se věnovat duchovní četbě a modlitbě, hlavně díky přátelům, kteří mi doporučili či přímo donesli přínosné knihy nebo mi poslali odkazy na dobré přednášky. Děkuji Vám všem.

Eva Kácovská

1) Zjistila jsem, že jako unavená maminka jsem už delší dobu otrokem čokolády a všeho sladkého. Chtěla bych toto postní období čokoládu nejíst ani nepít. Bude to asi hodně náročné, téměř nereálné, ale když to takhle sdílím veřejně, tak budu mít větší motivaci toto předsevzetí dodržet.

2) Co od toho očekávám? Očekávám, že mohu být svobodnější, co se týče jídla

a sladkostí, a střídmejší. Očekávám, že to bude hodně náročné, ale nechci být k sobě tvrdá, kdybych náhodou čokoládě neodolala, a že to následně nevzdám a i tak budu v předsevzetí pokračovat. Můj nejstarší syn Mojmir se rozhodl, že bude jíst méně sladkostí.

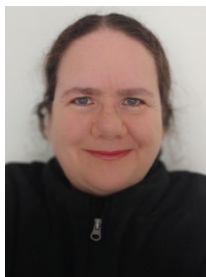
Katarína Galajdová

3) Půst mi přinesl několik zjištění a zase jsem se lépe poznala – a také svá omezení. Třeba to, že to moje předsevzetí (nejíst a nepít čokoládu), které jsem si dala, nebylo až tak náročné, jak jsem se bála. Myslím, že Bůh uděluje v postní době extra milosti k vytrvání v předsevzetí. Únavu a špatnou náladu jsem nemohla zahnat čokoládou, tak jsem se snažila chodit brzo spát a někdy se jsem si pak ráno našla více času i na modlitbu.

Mojmíra jsem se dnes ptala, co mám napsat Daniele do Stop ohledně toho, co mu přinesl půst od sladkostí. Odpověděl mi, že mu půst přinesl radost, protože se už těší na Velikonoce. Mně přineslo radost jeho odhodlání a vytrvalost. Ještě dodávám, že v neděle jsme se nepostili, a tak jsem ještě mohla napsat tyto mailly :-)

Katarína Galajdová

1) Letos se postím mimo neděle bez masa a některé dny o chlebu a vodě.
2) Posty obětují za obrácení a víru pro ty, kteří ji nemají. (Očekávám tedy, že někdo dostane milost obrácení a víry.)

Lucie Vlčková

Lucie Vlčková

1) V rodině jsme nezvolili žádný společný společný závazek ale individuální závazky.

Já jsem se rozhodl přestat používat cukr ke slazení kávy, omezit sladké a zároveň přestat hrát jakékoliv hry na telefonu.

Moje manželka se rozhodla omezit maso, zpomalit a tím nalézt více času pro rodinu. Eliška s Kateřinou budou mít závazek nejtěžší, a to je chovat se k sobě vzájemně ohleduplně a vystříhat se jakéhokoliv vzájemného násilí.

2) U mě snížil závislost na mobilních hrách a zlepšení zdravotního stavu. U Jany zlepšení komunikace v rodině, u dcer posun na cestě k tomu stát se dámou.

3) Půst nám přinesl zvýšení sebekázně a odstranění daných zlovyků. Sebezpoznaní a získání lepší představy o svém sebeovládání.

Já – Cítím se lépe, daří se mi hubnout, Jana – Cítí se lépe a lehčeji, na těle a v srdci.

Děti – Učí se boji samy se sebou.

Jiří Havelka s rodinou

Havelkovi bez Elišky

1) Už dlouho se snažím chodit alespoň občas na adoraci, ale moc se mi to nedaří. Vždycky do toho „něco vleze“. Tak jsem si řekla, že se v letošní postní době soustředím právě na to. Že začnu na adoraci pravidelně chodit a před Boží tvář přinášet život svůj i svých blízkých.

2) Neočekávám asi nic:) Ale přeji si pustit Boha víc do svého života, otevřít mu tam, kde ještě otevřeno nemá.

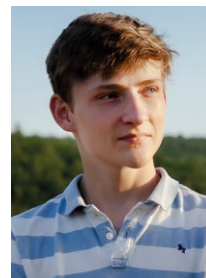
3) Jsem vděčná, že jsem si mohla znovu uvědomit svoji nedokonalost a slabost, to jak moc jsem závislá na Božím milosrdenství. Věřím, že Bůh přijal, co jsem mu nabídla, a že to promění, jak On chce a kdy chce.

Markéta Tomková

1) Jelikož mám moc rád sladké a mlsání mi není cizí, myslím, že je to správná volba pro letošní půst.

2) Očekávám, že to bude těžké, a doufám, že mě to posílí.
3) Tím, že jsem se každý den nutil obejít se bez toho, co mám rád, jsem posiloval svoji vůli. Častěji jsem taky Boha prosil o sílu a vytrvalost. Půst mi přinesl hlavně radost z toho, že jsem to zvládl.

Matyáš Novák

Matyáš Novák

Plánované akce ve farnosti, v diecézi

(DUBEN – ČERVEN 2023)

• **15. 4. 2023**

brigáda na farní zahradě

• **16. 4. 2023**

koncert ZUŠ v kostele v Mníšku

• **22. 4. 2023**

zahájení Jubilejního roku pražského biskupství – 1050 let – od 10.00 hodin v katedrále slavná mše svatá

• **29. 4. 2023**

Arcidiecézní pouť za duchovní povolání na Svaté Hoře – hlavní mše svatá od 11.30 hod.

• **29. 4. 2023**

mše sv. v Trnové – od 18.00 hodin

• **1. 5. 2023**

májová pobožnost v Malé Hraštici od 18.00 hodin

• **6. 5. 2023**

májová pobožnost ve Stříbrné Lhotě od 18.00 hodin

• **16. 5. 2023**

májová pobožnost v Nové Vsi pod Pleší – od 17.00 hodin

• **20. 5. 2023**

májová pobožnost v Zahořanech – od 11 hodin

• **21. 5. 2023**

májová pobožnost v Řitce – v 16.30 nebo v 17.00 hodin

• Kaple v Senešnici – májová pobožnost – prozatím není stanoven termín

• **27. 5. 2023**

Svatodušní putování do Trnové – trasa přes Řitku – mše sv. od 18,00 hodin

• **28. 5. 2023**

Svatodušní koncert – Mníšek

• **31. 5. 2023**

svátek Navštívení Panny Marie – Malá Svatá Hora – od 18,00 hodin. Vyhlášena Celosvětová mariánská modlitba v rámci přípravy na XVI. Synodní shromáždění

• **2. 6. 2023**

Noc kostelů

• **8. 6. 2023**

Boží Tělo v Líšnici od 18.00 hodin

• **11. 6. 2023**

Boží Tělo v Mníšku

• **17. 6. 2023**

kněžské svěcení v pražské katedrále sv. Víta – 4 adepti

• **18. 6. 2023**

první svaté přijímání dětí při mši svaté v Mníšku

• **27. 6. 2023**

mše sv. na poděkování za školní rok – od 15,00 hodin v kostele v Mníšku

Oblíbená modlitba a recept

Lesja Fousová

Lesju Fousovou znám ještě z doby, kdy bydlela ve Stříbrné Lhotě nedaleko od nás. Prožívala jsem spolu s ní všechny nelehké situace, kterými tady v Čechách procházela – od neradostné rodinné situace, v níž se octla, přes smrt manžela a následné vyhození z domu, kde s malým Jindříškem bydleli, protože její tchyně, majitelka toho domu, k Lesje slušně řečeno žádné přátelské city nechovala a Jindříška za svého vnuka nepovažovala.

S Boží pomocí, pomocí Matky Boží, kterou tak miluje, a v neposlední řadě s pomocí mnoha mníšeckých farníků a dobrých lidí žijících v Mníšku se Lesje po nějaké době, kdy bydlela v podnájmech, podařilo koupit byt na hypotéku, kde teď s Jindrou žije a který postupně rekonstruuje. Její houževnatost a pracovitost jsou obdivuhodné a inspirující je i její niterná víra. Já osobně jsem si oblíbila také její kulinářské umění. Ukrajinská kuchyně nás může inspirovat hojným zastoupením zeleniny, zvláště červené řepy. Z té Ukrajinci dělají především různé druhy borščů, ale také rozmanité zeleninové saláty, na které k Lesje ráda chodím. A právě recept na boršč pro vás Lesja vybrala jako svůj oblíbený, spolu s modlitbami k Matce Boží, kterou vroucně uctívá a miluje.

text a foto Daniela Feltová

Mou nejoblíbenější modlitbou je Pod ochranu tvou. Modlím se ji několikrát za den. Ráno doma, pak cestou do práce v autobusu. Každý den ve čtyři hodiny se modlím za ukončení války na Ukrajině a jednou z modliteb je i tato. Naposledy se ji modlím večer, než jdu spát.

K této modlitbě ještě vždycky přidávám krátkou modlitbu z Litmanové: Maria, Matko naše, skryj nás pod svůj plášť.

Mám ještě jednu oblíbenou modlitbu k Panně Marii, kterou jsem se modlívala, když jsem ještě žila na Ukrajině, přeložím vám ji do češtiny:

Blahoslavená Královno, Bohorodičko,

Ty jsi ochránkyně sirotků, ty pomáháš těm, kdo jsou na cestě, ty jsi potěšení zarmoucených, ochránkyně ukrivděných, ty vidíš mou potřebu, ty vidíš můj zármutek, pomoz mi, Matko Boží, neboť já jsem neschopná. Přijmi mě do svého srdce, abych nezabloudila. Ty znáš moje hoře, vezmi ho ode mě podle tvé vůle, neboť nemám jinou ochránkyni ani milosrdnou utěšitelku.

Ó, Boží Matko, chraň mě a opatruj na věky věků.

Amen

K Panně Marii se modlím tak ráda proto, že k ní mám velkou důvěru jako ke své Mamince. Z vlastní zkušenosti vím, že mi velmi pomáhá. Mnohokrát jsem byla v těžké, zdánlivě bezvýchodné situaci – jako třeba když jsem zůstala s malým synem doslova na ulici – a ona mi vždycky poslala hodné lidi, kteří mi pomohli. Jsem Pánu Bohu velmi vděčná za všechno, co mi skrze Pannu Marii dal. Asi před rokem jsem si koupila její sochu, z které mám velkou radost.

Můj oblíbený recept

Nejraději vařím boršč, ale umím hned několik druhů. Například teď, v postní době, vařím boršč postní, ve kterém není maso:

Potřebujeme:

Sušené houby, asi hrst

1 cibuli

4 mrkve

1 petržel

Půl celeru

Kousek zelí

Kousek brokolice nebo květáku

1 červenou papriku

2 batáty

Passatu (loupaná pasírovaná rajčata)

Celé balení vařené řepy

Česnek, sůl, pepř, nové koření, citron

Nejprve namočím sušené houby, za 3-4 hodiny je uvařím ve čtyřlitrovém hrnci s vodou, pak osolím, přidám pepř a nové koření a postupně přidávám oškrábanou a nakrájenou zeleninu. 2 mrkve nakrájím do polévky a dvě nastrohám najemno a osmažím asi na 3 lžičkách olivového oleje a také přidám do boršče. Řepu nastrohám najemno a přidávám spolu s passatou až nakonec, s ní už se boršč vaří jen 2-3 minuty.

Prolisují několik stroužků česneku a vymačkám citron a obojí přidám do hotového boršče.

Dělám také vydatnější, klasický boršč, na který budete potřebovat:

Asi 1 kg libového vepřového masa

Kousek kuřecího masa pro zlepšení chuti (asi čtvrtku kuřete)

4 mrkve

1 cibuli

1 petržel

Půlku celeru

Kousek brokolice

Trochu kudrnaté kapusty

1 červenou papriku

Konzervu fazolí

Celé balení vařené řepy

Passatu

Sůl, pepř, nové koření, česnek, citron

Z masa nakrájeného na kostičky udělám vývar, osolím, přidám koření, celou cibuli, nakrájím oškrábanou zeleninu a přidám do vývaru, a když je vařená, přiliji passatu. Nastrohaná řepa opět přijde až nakonec, stejně jako citron a prolisovaný česnek. Kdo chce, může přidat i batáty. Já brambory do boršče nedávám, protože druhý den ztvrdnou a nejsou dobré.

Boršč se krásně rozleží a v lednici vydrží tři až čtyři dny. Rozdávám i přátelům a je velmi oblíbený.

Borščů je mnoho druhů, vařím ještě jeden druh a do toho se přidávají pelmeně. Do jiného se zase nedává jiná zelenina než řepa a cibule a přijde do něj mouka a smetana. Na Ukrajině se boršč vaří velmi často, proto ho máme tolik druhů.

Lesja Fousová

